

...คุณตาที่รัก...

นางสาวจิราภรณ์ ประทุมจันทร์

หออภิบาลคุณภาพชีวิต

ผู้ป่วยมะเร็งปอดระยะท้าย

อายุ 47 ปี นอนโรงพยาบาลเพื่อฉายแสง
แบบประคับประคอง Last wish ที่อยากทำ
คือ การได้บวชแก้บน แต่สิ่งที่ยังค้างคาในใจ
มาตลอด...นั่นคือ...ความรู้สึกผิดที่ตนเอง
ไม่ได้เลี้ยงลูกมาตั้งแต่เล็ก เพราะต้องทำงาน
พอเวลาผ่านไป ลูกสาวก็โตมีครอบครัวและ
มีหลานสาวอายุประมาณ 5 ขวบ

ผู้ป่วยไม่ได้มีโอกาสได้เลี้ยงดู
หลาน เนื่องจากหลานอยู่ต่างจังหวัด
และตนเองก็ป่วย ความฝันเล็กๆของ
ผู้ป่วยที่มีคือ เวลานี้อยากให้หลานมา
เยี่ยม มาอ่อน มาอยู่ใกล้ ...เพื่อว่า...
ซักวันหนึ่งเมื่อหลานโตขึ้น
เขาจะจำความรู้สึกนี้ได้ในวันที่
ตนเองจากโลกใบนี้ไปแล้ว...

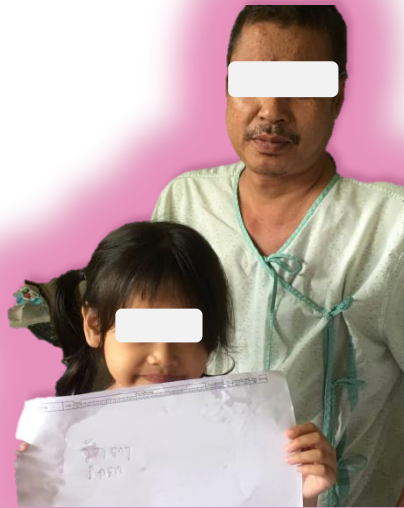

...คุณตาที่รัก...

นางสาวจิราภรณ์ ประทุมจันทร์
หออภิบาลคุณภาพชีวิต

พยาบาลจึงได้พูดคุยกับครอบครัวของผู้ป่วย และได้ทำความเข้าใจว่าสามารถพาหลานมาหาผู้ป่วยได้ โดยไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก ถ้าติดเรียนก็สามารถมาช่วงวันหยุดได้

และแล้ว...วันที่หลานได้มาเยี่ยมก็มาถึง
พอได้พบกับหลาน สิ่งแรกที่เห็นบนใบหน้าของผู้ป่วย
คือ ...รอยยิ้ม... ที่หาดูได้ยากในผู้ป่วยวัยกลางคน ที่ต้อง
เผชิญกับความเจ็บป่วยในครั้งนี้...

“Never miss the opportunity to follow your dreams.

Older people who are unhappy with life. Are those with regrets.”

(อย่าปล่อยให้โอกาสที่จะทำตามฝันหลุดลอยไป หากเวลาผ่านไปแล้วคุณอาจต้องอยู่แบบไม่มีความสุขจากการเสียดายโอกาสนั้น)